

Vysokoškolská kvalifikační práce - magistři (diplomová práce)
posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta, vč. Titulů: Bc. Markéta Filipová

Název práce: Dějinné sebevědomí

Slovní hodnocení:

Markéta Filipová ve své obhajobě tvrdí, že její diplomová práce je rekapitulací její dosavadní tvorby. Recykluje motivy a formy předchozích prací do nového tvaru, již vyspělejšího a pevnějšího. Její zájem o archeologii a historii se jednoduchým obratem přesouvá k ní samotné. Markéta, nejen rekapituluje, ale diskutuje sama se sebou a malířským médiem. Během studia se v její práci dala sledovat jistá nedůvěra ve vlastní rozhodnutí a samotné malířství, přesto se k němu vracela zas a znova a to i přes občas rozpačité výsledky i hodnocení komise. V závěru studia však opět našla důvěru ve svou intuici a své místo na světě jakožto umělkyně/malířky.

Volba vytvořit dílo, které bude kompilátem motivů z děl předchozích může zavánět autoterapií, ale myslím si, že právě diplomová práce by taková měla být: měla by zrekapitulovat a uzavřít předchozí studium. Zároveň demonstrovat postoje a uvažování autora, směr kterým se hodlá vydat již jako profesionální umělec. To se v případě této práce bezesporu daří. Vidím dílo stojících na pevných základech, a to že nevím z kterého obrazu je který motiv je mi upřímně jedno, jelikož vím, že Markéta to ví a já jí můžu důvěřovat, že vše je jak má být. Tomu odpovídá i název práce Dějinné sebevědomí. Jedná se o až banální přesmyčku na dílo Hanse Georga Gadamera Dějinné vědomí. Právě slovo sebevědomí nebo sebeuvědomění se mi okamžitě vybaví ve chvíli kdy stojím před Markétinou diplomovou prací.

Samotné dílo, rotující obraz bez konce a začátku, pro mě příjemně jednoduše ilustruje a zároveň relativizuje Gadamerův pohled na pohyb dějin. Autorka moc dobře ví, že ilustrovat něco takového jako je historie světa v jednom díle není dost dobře možné. Přesto by to ráda udělal. Tak se s jemnou žoviálností sobě vlastní pouští do barevné hry znaků mísící její osobní kódy se znaky obecnými. Lehkost formálního zpracování souzní s lehkostí uvažování, které se přesto nestává lehkovážným. Právě v jednoduchosti jejích rozhodnutí spatřuji odvážnost - některé věci na světě prostě jednoduché jsou, není třeba vytvářet překomplikované konstrukty, ale doznat se ke své neschopnosti, neschopnosti jedince uchopit/pochopit celý svět. I tak je dobré se o to bezustání pokoušet. Markéta s jakoby dětskou bezelstností dělá co může a dělá to dobře. Na velkorysém prostoru svého obrazu/objektu rozmáchle rozehrává obyčejný příběh jedné dívky.

Nekompromisní barevnost a řízená uprasenost drží celé dílo v rozverném duchu čímž se podle mě úspěšně vyhýbá patetičnosti, která by vzhledem ke zvolenému tématu a upřímnosti se kterou k němu přistupuje, mohla velmi snadno vzniknout.

Závěrečné hodnocení:

Vidím dílo autorky která si stojí za svým, důvěřuje sobě i zvolenému médiu. Cítím, že je ve svém názoru pevná a samotná práce je ve výsledku nekompromisní a silná.

Je jistě problematické hodnotit umělecké dílo z pohledu dobré přítelkyně, i přes toto úskalí, po mnoha úvahách, navrhuji hodnocení A

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval(a): MgA. Marie Štindlová

Datum: 5.5. 2016

Podpis: